

Onions per a l'escena *hardcore* de Sant Feliu de Guíxols. *Lubric Cronic* va publicar entrevistes a grups tan destacats com Golpes Bajos i The Chameleons, o a dibuixants de còmics com Montesol.

Com explicava un membre del col·lectiu, Rosky Ros, editar i distribuir la revista els representava un esforç econòmic i d'implicació personal tan important —van començar amb fotocòpies, però els dos últims números els van portar a la impremta—, que el projecte no va poder resistir gaire més temps.

Un puzzle polièdric

Seguir la pista dels fanzines i les publicacions alternatives no és fàcil, per la seva mateixa naturalesa i perquè hi ha poques persones —ja no diguem biblioteques o institucions públiques— que hagin preservat aquestes revistes de tiratges reduïts i existència atzarosa. Alguns exemplars els guarden activistes amb memòria, com ara Manel Mesquita —quan el truco per demanar-li assessorament, el trobo al vaixell de l'Isidre: al final, tot lliga—. Parlem de fanzines com *Llamp de Llamp*, *La Cicatriz* —fet a finals dels vuitanta pels interns de la presó de Girona—, *L'Apuntenca*, revista de l'associació que gestionava la sala La Pontenca, al Pont Major, i d'altres publicacions més recents com ara *Córnea...* Un altre cas notori de premsa autogestionada i combativa va ser *El Cacique (Revista secreta de la ciudad de Girona)*, apareguda el 2002 sota la direcció de César Galiano, en un nou intent per desestabilitzar amb humor l'etern immobilisme gironí. No ho van aconseguir, però s'ho van passar molt bé, que és el que importa en aquests casos.

Xavier Castellón és periodista.

<< Vinyeta d'Oskar Ramone. Hueso Duro, núm. 8.

JOAN COS: PINZELADES D'HUMOR BLANC

Joan Cos (1931-1994) va néixer a Espolla, a l'Alt Empordà. Va ser un creador que va conrear diverses manifestacions artístiques, com la pintura, la il·lustració, la caricatura i també la historieta. A finals dels anys seixanta, Cos va aterrar al *TBO*, just en uns moments en què la revista buscava la seva identitat mentre les publicacions de Bruguera començaven a monopolitzar el mercat. Hi va arribar amb un humor blanc i enginyós, que encaixava amb els plantejaments d'una revista que es va mantenir amb notable dignitat en el panorama editorial al llarg de més de vuitanta anys.

Amb un estil gràfic deutor de les creacions clàssiques de Benejam —especialment del seu personatge *Melitón Pérez*— i de les aportacions innovadores de dibuixants com Muntañola, que ell filtrava amb el seu talent personal, Cos es va trobar molt a gust en les historietes curtes, de tres o quatre vinyetes, que, sense un personatge fix, li permetien desenvolupar amb habilitat les situacions còmiques que caracteritzaven les seves aportacions.

Joan Manuel Soldevilla, és estudiós del còmic

IMATGES DEL BISEMANARI HORA NOVA (ACAE)

